

EL BREXIT acordat com a model per a la independència catalana

written by Redacció Unilateral | 11 de març de 2019

El termini del 29 de març per un BREXIT acordat ja és a la cantonada. Més enllà del saldo econòmic o els reconeixements d'immunitat pels funcionaris europeus, hi ha el famós període de transició, els drets i deures dels ciutadans britànics o europeus en els respectius territoris i el nou marc de relacions institucionals que en resultarà.

Les condicions del BREXIT acordat passen per solucions específiques per Irlanda del Nord, al marge del règim general del Regne Unit, Xipre, i el territori britànic de Gibraltar.

No obstant això, el moll de l'os del BREXIT acordat és el capítol tercer on es descriuen les disposicions de separació, en un símil de què podria ser el naixement de Catalunya com estat independent en forma de república. És una part on es pretén assegurar una transició jurídica ordenada en matèries vinculades al mercat interior i al règim duaner i fiscal, el tractament de dades o la contractació pública, principalment.

Tres àmbits que afecten directament els ciutadans i que no poden quedar pendents de resolució o en mans de la improvisació. La responsabilitat d'un acord implica pensar, en un món globalitzat, en solucions realistes. Així, serà el Tribunal de Justícia de la Unió Europea el que resoldrà els conflictes derivats de l'aplicació de l'acord. Precisament, el règim de tutela que va motivar el BREXIT atesa la pèrdua de sobirania que provoca.

El BREXIT acordat, així, assumeix responsablement àmbits de cooperació jurídica a fi de garantir la mateixa seguretat jurídica que perseguien les lleis de desconexió catalanes,

les lleis del referèndum d'autodeterminació i de transició i fundacional de la república catalana.

L'acord del BREXIT preveu un període d'execució, el qual s'haurà de completar abans del 31 de desembre de 2020, amb una previsió de pròrroga única d'un o dos anys, per fer possible de manera gradual la separació real de la Unió i de l'EURATOM.

Segons l'acord, tanmateix, la desconexió ja es farà efectiva limitant el dret de votar i ser votat en les eleccions europees i en les municipals. Una previsió, en canvi, que les lleis catalanes no van voler tractar de manera prou decidida tot i que s'obria la porta a una possible regulació posterior. Per a les eleccions del 26 de maig de 2019, els ciutadans britànics en territori de l'estat constitucional no podran presentar-se a les eleccions municipals ni votar-hi. Evidentment, tampoc presentaran llistes ni candidats al Parlament europeu.

Tots els acords internacionals que emprenguin els britànics no podran entrar en vigor dins del període de transició sense l'autorització de la Unió Europea. Ja es veu, per tant, que el dinamisme comercial evitarà anar més enllà del 2020. Els mercats dels quals s'emancipen no poden suportar indefinicions tan grosses.

El mes vinent, en conseqüència, els estats membres de la Unió, obligaran als residents britànics a establir un nou règim de residència, dins el període transitori, si més no. Pel que fa a les mercaderies, allà on siguin tindran associat el mateix règim amb el qual van entrar fins a l'exhauriment

d'existències, llevat del bestiar i de tots els productes d'origen animal.

Desgraciadament, d'acord amb el document al qual ha tingut accés L'UNILATERAL, "tenint en compte l'àmbit competencial propi de la Generalitat de Catalunya, els seus departaments no s'han de veure obligats a adoptar mesures de naturalesa legislativa o reglamentària per adaptar-se a l'Acord".

Un cop adoptat l'acord i fet executiu, s'obrirà un nou període de negociació per establir el futur marc de relacions entre la Gran Bretanya i la Unió Europea, però ja sense la vigilància i el control del Tribunal de Justícia de la Unió. El nou marc de trobada serà el més general de les relacions internacionals, al qual hi aspira Catalunya com a poble amb aquest dret.